

מכונת המיטרה מסעיר את רחובות

פרדסי העיר, כאשר הופתעו עליידי הבעל. אלא שגם בפי הבעל וגם בפי מפקד המיטרה, גירסות המפריכות את סיפורי הזון הללו.

שפע של גירסות

כ ספר שלמה כהן: "ליד היציאה מרחובות ראיתי פיתאום רק את גרייבר יושב במכונת. חשבתי שעבדו עלי. כאשר עצר את מכונתו ליד הרמזור, נעצתי גם אני. היה אור אדום. רצתי אל המכונת של גרייבר, וראיתי את אשתי שוכבת עליו. היא היתה במושב הקדמי, שרועה עליו, כדי שלא יראו אותם. הם לא ראו אותי.

המשכתי לעקוב אחריהם. הם הגיעו לפרדס ליד בית החולים שמואל הרופא בבאריעקב. חיכיתי עשר דקות, ונכנסתי אחריהם אל הפרדס. חשבתי לתפוס אותם על חם, אבל אז ראה אותי רביפקד גרייבר, והתחיל לברוח ממני במכונתו. רדפתי אחריהם דרך רחובות באריעקב, עד לתחנת המיטרה ברחובות.

רביפקד אליעזר גרייבר, מפקד מיטרת רחובות, מסרב למסור את גירסתו על מה שאירע. גרייבר בן ה-60 הוא מוותיקי השוטרים בעיר. הוא אב לשתי בנות נשואות, ובעוד תקופה לאי ארוכה הוא עומד לסיים את שירותו במיטרה ולצאת לגימלאות. את השאלים על אותה פרשה המספרה על עירו, שהוא עומד במרכזה, הוא מסת את סגנוניצב מגושה גולן, סגן מפקד נפת המרכז, שמונה לחקור את הפרשה.

הגירסה שמביא סגן-ניצב גולן, בשמו של רביפקד גרייבר, שונה לחלוטין מזו של "הכוש" החובות. "חפציבה חזרה מביקור אצל ילדיה", מספר גולן, "היא לא היתה מעולם המאהבת של גרייבר. היא בסך-הכל משמשת לה כמו אבא, והיא היתה בתיבת תחנת המיטרה ברחובות

ותוך כדי כך התיידדה מאוד עם שוטרי התחנה, וביניהם עם גרייבר.

באותו יום שבת, "מספר גולן, חזרה רס"ר חפציבה כהן מביקור אצל ילדיה, ובמיקרה פגשה בגרייבר ברחוב. היא ביקר שיה ממנו טרמפ לבית הזריה בשעריים. רביפקד גרייבר אמר לה שהוא חייב לנסוע קודם לבית החולים שמואל הרופא בבאר יעקב. אם היא תבוא איתו לשם, אמר לה, הוא יקח אותה אחר-כך לבית הזריה."

נכון שלנסוע ממרכז רחובות לשעריים, הנמצאת בדרומה של העיר, דרך בארי יעקב הנמצאת במזרח של רחובות ובי מרחק קילומטרים רבים ממנה, והי דרך ארוכה ומקצת. אבל חפציבה היתה זקוקה כנראה לטרמפ.

"לא הייתי לבד עם גרייבר במכונת. מספרת חפציבה בעצמה, "כאשר יצאנו לכיוון באריעקב, היינו שלושה במכונת. אני ישבתי ליד גרייבר, ומאחורי ישבה עוד בחורה. נסענו לבית החולים שמואל הרופא, והשארנו שם את הבחורה. משם נסענו לשעריים, לבית הזריה."

גם רביפקד גרייבר וגם חפציבה כהן מכחישים. כאילו התנהל מירדף כלשהו של הבעל אחריהם. "הכוש נסע אחרי, סיפר גרייבר, "ראיתי אותו עוד לפני שיצאתי מרחובות. לא היה שום מירדף."

אבל בפי כמה מיושבי קפה פינת, בי מרכזה של רחובות, יש סיפורים על חלקי השני של מה שהיה — או לא היה — מירדף.

פגיעה בכבוד של הכוש

ז ה היה ממש כמו בסרט. סיפר עדייאה שישב בבית הקפה וניתח עם חבריו את מישחק הכדורגל של קבוצת הפועל חרמורק, אשר הסתיים שעות אחי דות קודם-לכן. "פיתאום ראיתי את מפקד המיטרה, גרייבר, נכנס בפול-ספיד לעיר, לכיוון שעריים. אחרי מכונת המיטרה, שבה ישבו גרייבר וחפציבה, נסע הכוש, בעלה של חפציבה."

לא היה איש ממכריו של הכוש בי רחובות, שלא ידע כמה מדובר. "הכוש גירש את אשתו מהבית ביגלל ידידותה עם גרייבר", סיפרו. "בשביל הכוש, זאת היתה פגיעה בכבוד שלו."

נראה שבאותה שבת ביקש הכוש להחזיר את כבודו האבוד. הוא דלק אחרי קציני המיטרה עד לשכונת שעריים. שם, לדברי הסיפור, התנגש במתכוון במכונתו של מפקד המיטרה, וגם הסתער עליו במהלומות.

"חפציבה ברחה מהמכונת אל בית הוריה", טוען הכוש. "גרייבר רצה להסתלק מהמקום. נכנסתי במכונתו עם הפדו שלי. המכונת שלו כבתה. יצאתי מהמכונת והפלאתי בו את מכותי, עד שהצליח להסתלק."

השכנים ראו את התקרית, שמעו את חריקות הבלמים ואת צעקותיו של הכוש, שהזעיק למקום את חבריו הרבים. תושבי השכונה, אבל סגן-ניצב גולן, המביא את גירסתו של גרייבר למה שאירע, מכחישים מכליכול גם חלק זה של הסיפור:

"אחרי הביקור בבית החולים נסעו גרייבר וחפציבה אל בית הזריה בשעריים. משם המשיך רביפקד גרייבר אל תחנת המיטרה ברחובות, להמשך עיסוקיו. הי כוש לא פגע בשום מכונת מיטרה."

גם חפציבה תומכת בגירסה זו. הצנחנית, שבהיותה כבר אל לשניים עברה קורס-צניחה בהצטיינות, ואחר-כך ילדה את בנה השלישי, סיפרה: "גרייבר השאיר בבית החולים את הבחורה השנייה. אחר כך נסענו לבית הזריה, לא היה שום מירדף. זה הכל המצאות של שלמה, כדי להוכיח את בגידותי, כביכול. גרייבר יכול להיות האבא שלי, ככה הוא גם מתנהג אלי. כל הקשר שלי איתו התחיל בגלל אימוני של בעלי עלי. הוא איים עלי ברצת, ובי מיטרה מונחת תלונת שלי על כך. מי שכן בגד בין שנינו, היה הוא."

אבל הדרמה לא הסתיימה ליד בית הזריה של חפציבה בשעריים. חלקה הי שלישית התחולל באותה שבת עצמה בתחנת המיטרה של רחובות, בכניסה הי צפונה לעיר, לשם רדף הכוש אחרי מפקד המיטרה.

חפציבה נשארה בבית הזריה הוקנים. בעלה המשיך ברדיפה אחרי קציני המיטרה שהסיע אותה. אבל הוא כבר לא היה לבדו. כאשר הגיע אל תחנת המיטרה כבר היו עימו כמה עשרות צעירים מחברי ריו, תושבי שעריים.

חברה שמאמינה באיומים

5 דיברי עדייאייה, היה זה מחזה נדיר.

הרס רית הצונחת חפציבה כהן ובעלה

הבעל הקנאי פרץ אל תחנת המיטרה. לעיני היומנאי וכמה מפקדיו של גרייבר, הוא ערך בתוך התחנה סצינת-קינואה דרמטית. בעוד שבפתח תחנת המיטרה התקהלו עשרות צעירים, הצליח הכוש לתפוס את גרייבר, לפת את צווארו, ירק בפניו וצעק: "תפסתי אותך על חם עם אשתי! הם היו יחד בפרדס. האיש שצריך לשמור על החוק והמוסר לקח לי את אשתי!"

הקהל שנאסף בפתח תחנת המיטרה פרץ בשאגות. הם תבעו שגרייבר יצא החוצה, ויסביר להם מה עשה בחברת אשתו של חברים. הכוש, "לזרוק את גרייבר מרחובות!" צעקו חמומי-המות. כמה מהם הציעו להסתער על תחנת המיטרה, לעשות ליניץ' במפקדה שחילל, לדעתם, את כבוד חברים. אבל חברים הרגיעו אותם.

טוען סגן-ניצב גולן: "הכוש אסף את כל החברים שלו, והם הקימו מהומה על-לא-אחממה. רביפקד גרייבר נשאר כל הזמן קריר, ושלט בעניינים. הוא ניסה, ללא הצלחה יתירה, להרגיע את הכוש הזועם."

מפקד מיטרת רחובות, רביפקד גרייבר, בחברת שוטרת, שאין לה כל קשר לסיפור המתפרסם בעמודים אלה. בעיקבות תלונתו של בעל, שהאשים את גרייבר בכך שהיה מאהבה של אשתו וניצל את מעמדו כקציני מיטרה נגדו, הוקמה ועדת-חקירה פנימית לבדיקת האשמות.

גירסתו של הכוש שונה. לדבריו, הוא סירב לעזוב את תחנת המיטרה, "עד שי יגיע מישהו מהנפה לראות מי זה גרייבר, העומד בראש המיטרה ברחובות". לי דיברי אחד מעדיי-ראייה, זימן גרייבר לתחנה את אחת הדמויות המוכרות בי רחובות, שאלתיאל קרי, הידוע גם כידידו של הכוש, כדי שירגיע את המתפרעים ויביא לפיזור ההפגנה הספונטאנית שהת-ארגנה נגד מפקד המיטרה.

אומר הכוש: "זרקתי את שאלתיאל לכל הרחוצות. לבסוף לא היתה לגרייבר ברירה, והוא הזעיק את סגן מפקד הנפה, סגן-ניצב גולן. גולן הבטיח לי שהוא יבדוק ויברר את כל הפרשה". בינתיים עדיין לא הוסקו כל מסקנות רשמיות שהן.

לא בפעם הראשונה

א כל מה שברור הוא, כי גרייבר לא יור כל להמשיך לכהן זמן רב כמפקד הי מיטרה ברחובות. סמכותו בעיני פיקודיו התערערה לחלוטין. אחרי שהועלב והוכה לעיניהם של ילדיי בעל קנאי, הוא הפך למשל ולשנינה. מה עוד שלא היתה זו הפעם הראשונה, שבה עמד גרייבר במרי כזה של שערוריה ממין זה.

"לפני כמה חודשים", מספר הכוש, "כבר תפסתי את אשתי עם מפקד המיטרה. הוא הביא אותה הביתה בשעה אחת עשרה בלילה. במכונתו התחלתי לצעוק ברחוב. בסוף הוא עלה אלי לדירה. והתי חנן שלא אספר לאיש על המיקרה. הוא הראה לי אז אישורים שהוא סובל ממחלה. הסכמתי לשחק, ואז הוא גזל את כבודי ואת אשתי."

לסגן-ניצב גולן נקודת-השקפה אחרת: "הכוש ספל על גרייבר עלילת-שווא. הוא חי בחברה מסוימת, שמאמינה כי באיומים אפשר להשיג הכל. גרייבר דאג שהחוק יקויים, ודאג להגן על חפציבה מפני איומיו של בעלה. השקט והסדר ברחובות עמדו בראש מעייניו של גרייבר, הידוע כקציני מיטרה מעולה שחוכיה את עצמו לא-פעם."

בינתיים גרמה השערוריה שהסעירה את רחובות לכך ששלמה וחפציבה כהן הגיעו למסקנה כי עליהם להיפרד סופית. בפני עורך-הדין דרור מקרין הם חתמו על הסכם-גירושין, בין השאר נקבע בהסכם זה, כי שני הצדדים יבטלו את התלונות ויחזרו לאיים זה על זה.

מי שנותר קרח מכאן ומכאן היה מפקד המיטרה, שאין עוד בית ברחובות בו אין משיחים אודותיו.